

גבריאל פריל

*

שְׁקִיעַת הַחֶמֶה

סְבוּב אָחָר סְבוּב בְּשָׂרֵב הַצָּעֵן
עָלֹד מַעַט תְּשִׁפְכָּב לְשִׁקְיָעָה מַיְלֵי
עִם טִירוֹתָהּ הַבּוֹעֲרוֹת

הַפְּעֻם הִיא אַיִלָּה אַמְתָּלה
לְמַיְוִין גּוֹיִם מַקְעֵדִי, לְמַקְוֹמָה
בְּמַהְוּלָזָגָה שֶׁל עַם זוֹ אוֹ אַחֲרָה,
לְמַשְׁתַּק הַקְּמִיהּוֹת שְׁהִיהָ,
וְאַף לֹא לְכֹתְרַת סְפִירָה רַאשָׁוֹן
שֶׁל נַמְשֹׁׂרֶר הַאֲזִירָה.

זו פְּרִיקָה אַתָּה חַשְׁוֹקה
תְּלוּךְ דְּבָרִים שֶׁל מַהְבָּקָה
לֹא טָפַת יֵין בְּפָלוֹס.

זו רַומְנַטִּיקָה סְתוּמָה גְּנוּעַת-אַשְׁ
עַזְבָּ שְׁלִיטָה בִּירִיכָה סְלִפִּיתָ
תְּלוּךְ שִׁיחָה חַטּוֹפָה
עַל דְּבָרִים שֶׁל מַהְבָּקָה.